

Votul

Blacks

Ne-nvăluie ape sărace în carte,
cu gânduri gonace aduse din larg,
Și sună carena c-un dangăt de moarte,
iar arca se-ndoaie sub propriul catarg.

Căci sus încă arde simbolul dreptății,
Speranța-i înscrisă cu slove de foc,
Și flutură steagul dând slovă cetății
ca fi-va catargul tenace sfeștoc.

Dar grea este slova sclipindă în noapte,
Flambeaza catargul sub propriul destin,
iar noi, mateloții cu dinții de lapte,
ne umplem plămânii cu vântul meschin.

Un vânt al minciunii pornit din sumane
ce-mpart la tribune doar fum de noroc
și-aruncă spre alții furtuni inumane
să prindă corăbii în propriul voloc.

Ne-ncredem în vorbe, bolnavi de-amăgire,
Uităm de stindarde, uităm de trecut,
C-o ultimă forță dăm lumii de știre
că valul ne fi-va ținut de-mprumut.

Legăți de un mal cu propria stampă,
Vota-vom sumanul înalt și tăcut
crezând că-i catargul ce poartă o lampă
ce fi-va stindardul la tot ce-am pierdut.

Și nimeni nu ști-va să pună problema
că mortii sunt vii, vorbind permanent
de criza sociala ce -nvaluie stema
acestui ținut pierdut în torent.

Privi-vom în zare cum propria barcă
se-aruncă în neguri c-un ultim oftat,
Și, poate în șoapte, vom prinde-o remarcă
că soarta ne leagă de ce am votat.